

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012. Цей переклад було замовлено за підтримки Трастового фонду з прав людини Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Переклад не є обов'язковим для Суду. Для додаткової інформації дивіться повний текст копірайту наприкінці цього документа.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Інформаційне повідомлення з юриспруденції Суду № 108

Травень 2008 р.

McSann проти Сполученого Королівства - 19009/04

Рішення від 13.5.2008 [Секція IV]

Стаття 8

Стаття 8-1

Повага до житла

Виселення мешканця соціального житла за спрощеною процедурою, котра надає невідповідні процесуальні гарантії: *порушення*

Факти: Заявник і його дружина були постійними наймачами, відповідно до Закону «Про житло» 1985 року, трикімнатного будинку, який належав міській раді. Шлюб розпався, і дружина отримала судовий наказ, аби заявник залишив родинне помешкання через сімейне насилля. Згодом їй і дітям надали інше житло, заявник повернувся до пустого будинку і провів у ньому значні ремонтні роботи. Його стосунки з дружиною покращились, і вона підтримала його заяву про обмін житла з іншим наймачем муніципального житла, оскільки трикімнатний будинок був завеликим для нього, але він потребував житла у тому районі, аби діти могли його відвідувати. У січні 2002 року працівник житлового відділу, зрозумівши, що помешкання вже не пустує, відвідав дружину заявника і змусив її підписати повідомлення про виселення. Дружина каже, що їй не надали юридичного роз'яснення, і вона на той час не розуміла, що це скасує право заявника проживати в будинку або обміняти його. Місцевий орган влади звернувся за посвідченням власності, яке отримав у суді апеляційної інстанції, котрий вирішив, що місцевий орган влади діяв законно, і що повідомлення про виселення було чинним, навіть попри те, що його було підписано без усвідомлення наслідків. Це рішення було залишене без змін під час процедури судового перегляду, порушеної заявником, а також у апеляційній інстанції. Заявника виселили з будинку.

Право: Article 8 – Повідомлення про виселення і процес щодо посвідчення власності становили втручання у право заявника на повагу до його житла. Таке втручання відповідало закону і переслідувало законну мету захисту

права місцевого органу влади повернути собі володіння власністю від особи, яка не мала договірною або іншого права перебувати в ній, а також забезпечення належного застосування встановленого законом порядку надання житла. Суд зазначив, що кожна особа, якій загрожує втрата житла, повинна мати можливість на встановлення незалежним судом пропорційності цього заходу, навіть якщо, відповідно до національного законодавства, право найму скінчилось. Законодавство Сполученого Королівства запроваджує складну систему надання соціального житла, котра включає, відповідно до Закону «Про житло» 1985 року, положення про захист постійних наймачів, котрі проживають у житлі, яке належить державним органам. Якби місцевий орган влади прагнув виселити заявника відповідно до встановленого законом порядку, заявник міг би звернутись до суду для вивчення особистих обставин, включно з потребою надати житло його дітям і того, чи його дружина дійсно залишила сімейне помешкання через насилля у родині. Проте, місцевий орган влади вирішив обійти цей встановлений законом порядок, попросивши дружину заявника підписати звичайне повідомлення про виселення, що спричинило, з негайним наслідком, припинення права заявника залишатись у помешканні. Влада протягом судового розгляду не звернула жодної уваги на право заявника на повагу до його житла. Також процеси стосовно встановлення володіння і судового перегляду не надали незалежному суду жодної нагоди встановити, чи втрата заявником житла була пропорційною до мети, яка переслідувалась. Для розгляду справи не важливо, розуміла чи ні дружина заявника наслідки повідомлення про виселення. Процесуальні гарантії за доступною для власника спрощеною процедурою, у якій один зі співнаймачів отримував повідомлення про виселення, були неналежними.

Висновок: порушення (одноголосно).

Стаття 41 – 2000 євро стосовно моральної шкоди.

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини
Це резюме, підготовлене Секретаріатом, не є обов'язковим для Суду.

Посилання на [Інформаційні повідомлення з юриспруденції](#)

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012.

Офіційними мовами Європейського суду з прав людини є англійська та французька мови. Цей переклад підготовлено на замовлення і за підтримки Цільового фонду «Права людини» Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не є зобов'язальним для Суду і Суд також не несе відповідальності за його якість. Переклад можна завантажити з електронної бази рішень (HUDOC) Європейського Суду з прав людини (<http://hudoc.echr.coe.int>) або з будь-якої іншої бази, в якій його розміщено з дозволу Суду. Копіювання тексту перекладу допускається в некомерційних цілях за умови наведення повної назви справи, разом із вищенаведеним повідомленням про авторські права та посиланням на Цільовий фонд «Права людини». З питань, пов'язаних з наміром використати ту чи іншу частину цього перекладу в комерційних цілях, прохання звертатися за адресою publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human

Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.